

گزارش آیین ارج‌گذاری ۲

نهادی اثرگذار در سیاست‌گذاری و تصمیم‌سازی

به نهاد قدرت داشته باشد. در ادامه دکتر محمدرضا تاجیک با اشاره به مشکلات مفهوم در جامعه ایران گفت: ما در یک شرایط تعلیق یا استثنای قرار داریم و به تبع آن نیازمند دانش سیاسی جدیدی هستیم که بتواند جزئی از راه‌حل مشکلات جامعه ما باشد. باید بتواند به تعبیر مارکس ضمن تلاش برای رسیدن به یک وضعیت تعدیلی از شرایط واقعبات جامعه، امکان تحول را فراهم کند و انجمن علوم سیاسی ایران نیز باید عهده‌دار این تحول ژرف باشد. باید با توجه به نیاز جامعه، دانشجویانی را تربیت کرد که به نظریه‌پردازی بپردازند و بتوانند تولید مفاهیم کنند. امیدوارم در این شرایط نگران‌کننده و حساس بتوانیم در انجمن علوم سیاسی ایران جزئی از تاریخ خودمان باشیم. دکتر ابراهیم منقی، رئیس دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران نیز گفت: دانش سیاست باید به حل مسئله کمک کند و حل مسئله به معنی طرح حرف‌های روشنفکرانه و ایدئالیستی نیست. اندیشمند سیاسی نباید در برابر ساحت تئوری، حرف‌های انتزاعی برزند. رشته علوم سیاسی نه با خودش می‌تواند رابطه برقرار کند، نه می‌تواند با دولت رابطه برقرار کند و نه با فضای ژورنالیستی، باید ایدئولوژی، قدرت و دولت را با هم

پیوند داد و به یک رویکرد فراگیر رسید. به این منظور نیاز به استادان حوزه علوم سیاسی و روابط بین‌الملل، همسنکی و خلق تئوری‌های کارکردگرایی است. دانشوران علوم سیاسی نباید خودشان را از جامعه، فضای دانشگاه و دولت بیگانه بدانند. دکتر کیومرث اشتریان، رئیس هیئت‌مدیره انجمن علوم سیاسی ایران نیز در سخنانی‌اش گفت: نباید از یاد ببریم که انجمن علوم سیاسی ایران و کارگزاران آن فعال و کنشگر سیاسی نیستند. فضای انجمن فضایی علمی است و کنشگران آن نیز فعالانی علمی هستند. فعالیت‌ها در انجمن در لب مرز مسائل و معضلات حساس روز و مبتلا به جامعه شکل می‌گیرد.

در ادامه دکتر ابوالفضل دلآوری، استاد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی با بیان اینکه بحث اصلی برنامه بازنشاسی نهاد نوپای انجمن است، گفت: با الهام از تئوری توسعه بحران‌ها و توالی‌ها می‌توان به بررسی تطبیقی روند فعالیت انجمن علوم سیاسی پرداخت و نقش انجمن را در حل چهار بحران تبیین کرد: بحران هویت، بحران مشروعیت، بحران مشارکت و بحران توزیع. در حوزه مشروعیت دانش سیاست، انجمن علوم سیاسی با تلاش در تولید محتوای علمی، جایگاه ویژه‌ای

در فضای علمی ایجاد کرده است. این نهاد در عرصه تصمیم‌سازی عملکرد موثقی نداشته، اما در عرصه عمومی خوب عمل کرده؛ ازجمله در حوزه تولید محتوا در رسانه‌های تخصصی و عمومی اثرگذار بوده است. در نهایت در حوزه بحران توزیع توفیق نداشته. برخی گرایش‌های علمی نحیف مانده و برخی دیگر گسترش زیادی یافته است. دکتر حسین سلیمی، استاد علوم سیاسی دانشگاه علامه هم گفت: مشکلات بسیاری در جامعه ایران ازجمله زنجیره ارزش جهانی، بحران هویت و… همه نیازمند دانش سیاست است. ما با رویکرد افراط و تفریط و سطحی‌نگری مواجه شده‌ایم که برخی آن را محصول فضای مجازی می‌دانند. برخی از اهالی دانش سیاست، کنشگران فضای مجازی شده‌اند و به زبان علم سخن نمی‌گویند. عده‌ای هم شارحان اصحاب قدرت شده‌اند. در میان این دو طیف، یک خلا بزرگ وجود دارد. امیدواریم جامعه علوم سیاسی به نیازهای جامعه پاسخ دهد. در ادامه اوسلان قربانی، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه خوارزمی با بیان اینکه عصر جدید درهم‌تنیدگی عوامل اثربخش و مبتنی بر مدل مکانیک کوانتومی است، گفت: یکی از کنشگران اصلی اثرگذاری دانش، انجمن‌های علمی هستند. انجمن‌ها می‌توانند در بخش نرم‌افزاری کمک فاشتی به تصمیم‌سازی در سیاست خارجی و حوزه سیاسی بکنند. انجمن علوم سیاسی در نهادینه‌کردن مطلق علم سیاست موفق بوده، اما باید در نهاد‌های سیاست‌گذار و تصمیم‌ساز نیز اثر بگذارد.

در ادامه دکتر محمدرضا مجیدی، استاد دانشگاه تهران، با تاکید بر کاربرد دانش در زندگی شهروندان گفت: باید در عرصه عمومی به زبان علم سخن گفت. اتاق فکرهایی لازم است که پل ارتباطی بین دانش و حوزه اجرا باشد و پار برزمن‌مانده گروه‌های علمی را به دوش بکشند. ما در خلا سیر نمی‌کنیم. کشور ما مشکل حکمرانی دارد. اینکه انجمن علوم سیاسی اخیرا به بحث آب و برق ورود کرده، کار ارزشمندی است. انجمن علوم سیاسی، جمع مدنی بزرگی است. پیشگامی و پیشرانی انجمن را در امور علمی و مدنی نمی‌توان نادیده گرفت.

دکتر مجتبی مقصدی، رئیس پیشین انجمن علوم سیاسی نیز با ارائه گزارشی مفصل از فعالیت انجمن علم سیاسی گفت: باید به این پرسش جواب بدهیم که انجمن و رشته علوم سیاسی در کجای قدرت قرار دارد و چه نیستی با جهان واقع دارد؟ تاکنون انجمن علوم سیاسی در این حوزه‌ها، ملاحظات خود را به زبان علمی بیان کرده و در شرایط سیاسی که هیچ نشانی از احزاب نیست، انجمن علوم سیاسی خوش درخشیده است. انجمن یک سرمایه عظیم علمی در هویت‌سازی، مرجعیت‌یابی و ایجاد ظرفیت‌گفت‌وگویی است. دولتی‌شدن و

کرده باشد تا چنین افرادی مجال تباهی و جولان در جامعه نیابند. ازاین‌رو این گفته برخی مسئولان را نمی‌توان پذیرفت که: «در همه جای دنیا حادثه هست، پس در ایران هم هست». باید این را از بنیان باطل دانست چون ایران مثل همه جای دنیا نیست. کدام کشور در این جهان است که علم و تجربه دولت‌شهر دنیای مدرن را بی‌اعتبار بدارند؟ نه به اروپا و آمریکا بلکه به این کشورهای همسایه و کمی دوتر که اغلب مسلمانانند و هوایپاک یک ساعت بعد بر فرازشان پرواز کنید، چه بناهای قشنگ و معماری زیبا که نساخته‌اند و در برابر قوی‌ترین زلزله‌ها و بلایای طبیعی مقاوم است. چه اشکالی داشت که ما نیز مانند این کشورها از آخرین‌های دستاوردهای بشری در ساخت‌وساز و زیباسازی شهر بهره‌بریم که در این صورت ایران را جای بهتری برای زندگی خواهیم کرد و هنگامی که ایرانی حس کند جای خوبی برای زندگی است، مطمئن باشید به مقصود کانادا اخلاس نخواهد کرد… آیا اسلام این همسایه‌ها لطمه دید؟ آیا این ساخته‌های زیبا با رعایت همه استانداردها و امکانات فراوان به استحکام ایمان دینی مردمشان منجر نشد؟ بعضی از این کشورها حتی نفت هم ندارند و آنها که مثل ما نفت دارند، مثل ما معادن متنوع، آب‌وهوای چهار فصل، دریای زیبای مازندران، بناهای تاریخی و… ندارند… البته وزیر کشور گفتند که حادثه متروپول یک جنایت بود! اما جانی کیست و مقصر اصلی کجاست؟

حضرت آیت‌الله محاکمه و مجازات این اشخاص نه عزیزان مردم را به ایشان بازمی‌گرداند، نه تأثیری در پیشگیری از وقوع حوادث مشابهی دارد که روال و ماهیت امور در کشور شده است. پس آیا بهتر نیست به جای محاکمه و مجازات هرروزه سازنده/تولیدکننده داخلی بابت صدمات گسترده مالی و جانی، روش مدیریت خود را تصحیح کنید و قواعد مدرن و پیشگیرانه برای تضمین ساخت بناهای محکم در نظر بگیرید؟ قواعد و ساختارهای متعارفی که ده‌ها سال پیش نویسندگان و متخصصان همه عرصه‌ها به‌روشنی و سادگی تمام نوشته و منتشر کرده‌اند. این فقط کار شماسست که مسئولان را نصیحت فرمایید که به‌عنوان مسئول و ناظر چرا چنین می‌کنند و چرا اجازه تصدی به افراد کاربلد نمی‌دهند؟ چرا به حرف حساب گوش نمی‌کنند و دروازه‌های کشور را به روی دانش جهانی عمران بسته نگه می‌دارند؟ چرا در جهت تعبیه دکترین‌های جدید مسئولیت در تصویب قوانین منفي و بازدارنده اهتمام نمی‌کنند و صدها جرای دیگر، البته از زاویه‌ای دیگر هم می‌توان به پیام شما نگریست: باور صحیح و اعتقاد صائب و ایمان سالم را چگونه باید در افراد جامعه ایجاد کرد؟ مردم که به جان دل قبلا پیام شما را مصداق بخشیده‌اند؛ اما گر مسئولان کوچک‌ترین توجهی به پیام شما می‌کردند، کمترین نشانه‌اش این بود که حداقل بعضی از مسئولیت خود استعفا دهند؛ مثل

مصائب فوق طاقت بشری به مردم، ۱۵ میلیون نفر در ایران از بیماری‌های روانی رنج می‌برند. توجه فرمایید که این آمار رسمی است؛ چه کسی مسئول این پریشان‌حوالی است؟ خود مردم؟ با این استدلال، لایب دولت برای اعتراض علیه مردم به خیابان‌ها بریزد و تظاهرات کند!

این از باب احسان و تذکره شما به ایمان بود؛ اما بایاید از زاویه دیگری به موضوع نگاه کنیم: اساسا چه دلیلی در دست هست که بگوییم سازنده برج متروپول بی‌ایمان بود؟ وی که نمازش را می‌خواند، روزهاش را می‌گرفت و در همه مراسم‌های مذهبی شرکت می‌کرد. مگر عمدتا همین‌ها نشانه‌های روشن ایمان برای اینکه موفق به کسب امتیازات شویم و تا مراحل بالای یک مسئولیت‌کلیدی یا یک نورچشمی صعود کنیم، کافی نبوده و نیست؟ از این ظاهر هم که بگذریم چون شما به ایمان بدون ریا و ظاهر تاکید فرمودید، آیا این مدیریت یک شهر و استان، ایمان و بی‌ایمانی ملک است یا دانش و تخصص؟ اگر در جست‌وجوی پریشک خوب و حاذق برای درمان خود باشید، از ایمانش پرسش می‌کنید یا از دانش و توان تخصصی‌اش؟ کدام‌یک مهم است؟ -یعنی مدیریت یک کشور پنهانوار با جمعیت ۹۰میلیونی در این دنیای پیچیده روابط بین‌الملل آسان‌تر از حرفه پریشکی است!- البته چه بهتر که پریشک خوب و متخصص، ایمان هم داشته باشد اما بین آن خود و خدایش است و احدی جز آن دو در سنجش عیار و نوشته‌اند و می‌نویسند. مردم به جز قلم با ظاهر همدنی و مسالمت‌آمیز چه ابزار دیگری برای رساندن نای خود و مشارکت در ساخت «بنا‌های خوب داشتند و دارند؟ این فیاچ زیست‌محیطی مگر چه تفاوتی با سقوط متروپول، تصادف زنجیره‌ای بهبهان، سر بریده مونا، غرق‌شدن قایق دختران محصل در حوض پارک شهر و… دارد؟ چرا اینکه صدای یک فاجعه زیست‌محیطی، سست‌شدن خانواده، سقوط اخلاقی و دیگر سقوط‌های معنوی و مدنی را چند نسل بعد، بلندتر خواهیم شنید.

حضرت آیت‌الله! در کمال احترام باید اذعان کرد که نقش‌ها قبلا تقسیم شده و ما مردم فقط قادریم در صف انتظار حوادث عمدی و سهویی، نوبت محتوم خود را با دیگری از این

ستون به آن ستون کنیم؛ مردم در جایگاه مردم مطلقا کوتاهی نداشته‌اند که مستحق این باشند تا در کنار مسئولان مورد عتاب شما قرار گیرند. مسئولان مدت‌هاست که سفره و سهم خود را از مردم جدا کرده‌اند. امروز در خبرها بود طبق آمار رسمی بر اثر مشکلات اقتصادی و تحمیل

- جدول ۴۲۴۷** • **طراح: بیژن گورانی**

افقی:

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱														
۲														
۳														
۴														
۵														
۶														
۷														
۸														
۹														
۱۰														
۱۱														
۱۲														
۱۳														
۱۴														
۱۵														

- جدول ۴۲۴۷** • **طراح: بیژن گورانی**

افقی:

۱- نوعی خرماي شیرین که در خوزستان کشت می‌شود- از کاراکترهای اصلی کارتون فوتبالیست‌ها ۲- ممنوعیت ورود به جایی- ماده‌ای که از سوزاندن شکر به دست می‌آید- نوعی کنپوش ۳- بی‌جیا- مجروح- فراموشی ۴- موی پشت لب مرد- طراح- راه و روش عبادت ۵- الکل سفید- خاکستر- نشانه جمع فارسی ۶- پهلوان- سست و بی‌مق- فرماندهان ۷- پروتئین سلول‌های زنده- آتش‌دان- برقرارکردن ارتباط تلفنی ۸- درخت کنار- کاخ تاریخی دوره صفوی در اصفهان- کلمه استثنا ۹- نام امام زمان(عج)- موجودیت- دوستان ۱۰- مثل و مانند- از ظایفه‌های بلوچ ایران- چله کمان ۱۱- جدید- فلانی- راهشده از تعلقات دنیوی ۱۲- خرگوش عرب- صفحات داخلی روزنامه- مدال دوم ۱۳- چند رای- واحد سنجش فرکانس- آخرین حد چیزی ۱۴- زختکن حمام قدیمی- سقف شیشه‌ای متحرک خودرو- آسانی ۱۵- خواهش و درخواست- نخستین ساکنان اروپایی این کشور محکومان و تبهکاران بودند.

عمودی:

۱- پاکت‌باز- کلی زیبا- پدران ۲- از القاب اروپایی- در حال رشد- بیماری‌گشادشدن سایه‌گر ۳- نیرومندکردن- از اجزای تخم‌مرغ- درآمد نامشروع با امکانات دولتی ۴- جعلی و ساختگی- سمت راست- ضربه سر در فوتبال ۵- نازل‌شده در مکه- نصف آجر- از ظروف آشپزخانه ۶- از الحان باریدی- تخمیر- واضح و قابل شنیدن ۷- مخفف‌اگر- تندرستی- مخترع پیل الکتریکی ۸- عقیم- یک‌دنده- شهری در لرستان ۹- قارچ دره‌بینی در خمیر

ایوزیسون‌شدن دو افت بزرگ است. افراط و تفریط انجمن را به بیراهه می‌برد. در ادامه دکتر حشمت‌الله فلاحت‌پیشه در سخنانی با بیان اینکه علوم سیاسی نمی‌تواند به امر سیاسی و مسائل حکمرانی بی‌اعتنا باشد، گفت: انجمن علوم سیاسی و علمای سیاست در سه صحنه باید حضور مؤثر داشته باشند؛ یک، در حوزه اجرای قانون؛ متأسفانه قوانین گزینشی اجرا می‌شوند. دو، تلاش برای اجرایی‌ان کردن تکالیف دولت؛ دولت‌ها زیر بار تکالیف خود نمی‌روند. سه، دفاع از حوزۀ عمومی؛ حوزه عمومی بیش از همه در ایران مورد دخالت دولت‌ها قرار می‌گیرد. در ادامه دکتر ماندانا تیشه‌یار، استاد دانشگاه علامه طباطبایی در سخنان کوتاهی گفت: امیدوارم انجمن علوم سیاسی طی یک برنامه پژوهشی ویژه، فرصتی فراهم کند تا استادان و دانشجویان، اندیشه‌ورزی در حوزه علوم سیاسی را از دوران باستان تاکنون بررسی کنند تا بتوانیم یک مکتب فکری در علم سیاست در ایران داشته باشیم.

در ادامه برنامه دکتر علی اسماعیلی‌اردکانی، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه علامه طباطبایی گفت: انجمن علوم سیاسی در آگاهی‌بخشی نقش ویژه‌ای ایفا کرده و در بزنگاه‌ها حضور داشته است؛ ازجمله برگزاری چندین نشست درباره برنامه هسته‌ای ایران که تأثیر بی‌بدیلی در پیشرفت مذاکره داشته همچنین در تغییر سرفصل‌های رشته علوم سیاسی بدون هرگونه سیاست‌زدگی نقش مؤثری ایفا کرده است. برنامه ۱۰ساله آینده انجمن علوم سیاسی باید بر دو موضوع متمرکز باشد: اول؛ کمک به حکمرانی برای شادکامی و نیک‌بستی و دوم تفکر نقدانه برای عمق‌بخشی و کمک به مرجعیت علم سیاست.

دکتر علی ربیعی نیز به‌عنوان سخنران پایانی، در سخنانی ضمن تجلیل از انجمن علوم سیاسی و دانشوران علم سیاست گفت: این روزها پرسش اصلی من این است که وضعیت ما اکنون چرا چنین شده است؟ یکی از دلایل ایجاد وضعیت فعلی، فقدان دانش برای درک درست از جهان و داخل است. ما در دعوای عملیت و ساختار، در سیاست‌گذاری و سیاست‌رانی در ساخت قدرت با فقدان دانش مواجه هستیم. ساخت قدرت مایل نیست از روشنفکری استفاده کند و روشنفکری هم مایل نیست با ساخت قدرت کار کند. ما باید نهاد مدنی را پاس بداریم. ما متأسفانه حرف از جامعه مدنی زیاد زدیم، اما نهاد‌های ما در استوار نکردیم. ربیعی در پایان گفت: انجمن علوم سیاسی باید حداقل سه کارکرد داشته باشد: ۱. تولید علم و دانش: این‌قدر باید نوشته که نادانی زیر خروارها نوشته خفه بشود. ۲. گفت‌و‌گویی اجتماعی: انجمن به دانشوران فرصت هم‌فرازی می‌دهد. ۳. میانجیگری اجتماعی: جامعه ما بدون میانجی شده است.

بعضی کشورها، البته انتظار نیست مسئول از شدت تأثر خودکشی کند! هرچند به قول آقای هاشمی‌قبای در سمرقاله ۱۲ خرداد «نگران نباشید، خبری نمی‌شود!». «اراده» برای تغییر وجود ندارد. این‌طور به نظر می‌رسد که اندک تغییر در سیاست حکمرانی مسئولان، خیلی سخت‌تر از جراحی کل جامعه باشد، مادمی که یک سر سوزن تغییر در سیاست کلان، دریایی از فرصت‌ها و امیدهای بزرگ زندگی را به برامغان خواهد آورد.

پس به نظر شما آیا ۲۰ سال زمان کافی نیست تا پذیریم اخلاق جدلی را باید از علم مدیریت جامعه و سیاست عملی جدا کرد؟ تا هریک در جای خود معنا و مفهوم باید. آیا بهتر نیست در احوالی که ناآلت را به آن راهی نریسد، دخالت نکنیم و اجازه دهیم همان خداوند قاضی باشد و تنها آن رفتاری را که به چنگ ریاضیات، آمار و ارقام و خطکش درمی‌آید، در برابر مردم/بیمار/مشتری/کارگر/کاربر و… با استفاده از علوم انسانی عرفی مسئول بدانیم؟ آیا بهتر نیست مثل همه جای دنیا یک جهان‌بینی عینی (objective) به جای ذهنی (subjective) در مدیریت اشران شهر حاکم کنیم؟ در غیراین‌صورت، چه تضمینی هست که این واقعه در آینده تکرار نشود که اصلا این حجم از اعتراض دقیقا به این دلیل بوده و هست که مردم هیچ پایانی بر تکرار این «حوادث شبه‌عمد نزدیک به قصد مجرمانه و تحقیقا و یقینا قابل اجتناب»، منصور نیستند، حوادثی که صرفا نتیجه مدیریت غیرعلمی، بی‌مالاتی سنگین و فساد گسترده است.
بله! اتفاق در همه جای دنیا می‌افتد؛ اما در هیچ‌کجای دنیا نظیر متروپول که علی‌الاصول با علم ۷۰ سال‌سال قبل باید در برابر زلزله هفت ریشتری مقاوم می‌بود! بازنشدن ابریک‌ها در حادثه بهبهان، سر بریده مونا حیدری و… اتفاق نمی‌افتد؛ چون در یک جامعه عینی‌گرا منکی به عقل، همه امکانات و سازوکارهای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای پیشگیری از وقوع این نوع اتفاقات قبلا «اندیشه» شده؛ آنها وقوع حادثه را مدیریت بحران می‌کنند، نه آنکه خودشان دچار بحران شوند! والا مثلا در شهری مانند استانبول که هفت برابر تهران وسعت و ۱۵ میلیون جمعیت (شش میلیون بیشتر از تهران) و چند برابر خودرو دارد، شهرداری باید هر روز به جای جمع‌کردن زباله، اجساد آدم، خودرو و سرهای بریده از سطح خیابان‌ها و اتوبان‌ها جمع‌آوری کند و آمبولانس‌ها در اطراف بیمارستان‌ها برای بردن اجساد ناشی از آلودگی دود خودرو و بزرگردها به صف بایستند…

ما در قسمت‌های بعدی وارد اصل مطلب شده و علت این وضع را روشکافی و تبیین و راهکارهای برون‌رفت از این مصیبت‌ها را بدون جراحی سخت برای چندین بار به زبانی بسیار ساده‌تر و منسجم‌تر از آن موارد قبلی توضیح خواهیم داد.

ه‌وکیل دادگستری و پژوهشگر در حقوق توسعه

			۹	۴	۸
			۳	۵	۲
			۷		
		۶	۲	۹	۸
		۷	۴	۲	۹
		۵	۱	۶	۲
		۷			
۶		۹	۱	۵	۶
		۲	۱	۲	۹

			۱	۵	۶	۷
			۹	۱	۸	۶
		۹	۲	۶		۵
		۴	۷		۹	۱
		۶				
		۴	۱	۲	۹	۱
		۲	۴	۱		
		۴				
		۲	۳	۴		

- سودوکو سخت ۳۲۴۳**

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود.
دیجیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

- سودوکو ساده ۳۲۴۳**

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عدد‌های بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

- حل جدول ۴۲۴۴**

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱
۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲
۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳
۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴